

Dictee lentedagen Plus 2010

Toen de hoofdredactrice van Plus Magazine me polste of ik geïnteresseerd was in een nieuw concept, wat inhield dat ik me zou moeten oriënteren op de hobby's waarmee teenagers en adolescenten zich in hun vrije tijd amuseren, was ik onmiddellijk geïntrigeerd.

De initiators van dit plan suggereerden dat het extra hilarisch kon uitpakken als ik mijn naïviteit en onbekendheid met deze wereld enigszins zou overdrijven, voor een maximaal verrassingseffect.

Zo belandde ik op de zolderetage van een industrieel pand aan het Amsterdamse IJ, waar gestunt werd op skeelers, bij jongeren die gewelddadige computerspelletjes speelden, en bij een hypermodieuze kapsalon die ravissant mooie meisjes van een asymmetrische coupe voorzag.

En de receptie die me daar ten deel viel was doorgaans aimabel: het reguliere publiek toonde zich zelden gechoqueerd door het feit dat een outsider zich had verstout om in hun esoterische levenssfeer binnen te dringen.

De consternatie die ik teweegbracht bleef tot een minimum beperkt, al moet ik er bij zeggen dat sommigen wel een tikje gegeneerd keken als ze er door hun vriendjes op werden betrappt dat ze geanimeerd met mij stonden te palaveren.

Evengoed was en bleef het fascinerend om aan den lijve te ervaren wat onze kinderen en kindskinderen zoal uitspoken, als ze experimenteren met de min of meer clandestiene geneugten van de grotemensenwereld.

Van excessief drankgebruik of ander destructief gedrag, zoals gerommel met riskante partydrugs, heb ik tot op heden weinig gemerkt, dus volgens mij kunnen de meeste opvoeders sereen gaan slapen als hun pupillen 's avonds de voordeur achter zich dichttrekken.